

denne Maade kunde maaskee en Control lettere finde Sted, end hidtil har været Tilfældet. Men at det paagældende store Antal Embedsmænd, ligesom Ministrene og Amtmændene til de underordnede Værdigheder, skulde paabyrdes det betydelige Arbejde, som vil være forbundet med særskilte Porto-Regnskaber, kan jeg paa ingen Maade tilraade.

Krabbe: Udvalget har i denne Henseende jo aldeles ikke gjort noget Forslag, men har ganske overladt det til Administrationen at bestemme, hvorledes, paa hvad Maade, og i hvilket Omfang Erstatning skulde gives. Derfor som der altsaa var en Embedsmænd, for hvem det vilde blive altfor uoverkommeligt og altfor vidtløstigt af føre specielt Regnskab eller Conto over de Breve, han afsendte, saa kunde man jo tilstaae en saadan Embedsmænd en vis aarlig Godtgjørelse derfor. Det er Noget, som Udvalget aldeles ikke har villet indlade sig paa at foreslaae Noget om, fordi Udvalget naturligvis ikke har kunnet være i Besiddelse af alle Oplysninger, og ikke har kunnet kjende de specielle Forhold saa nøie som Administrationen selv, men at det skulde være uoverkommeligt, det kan Udvalget paa ingen Maade antage, saa meget mindre, som den høitærede Finansminister ved Sagens Forelæggelse aldeles yttrede sig i den samme Retning, og endogsaa gjorde den Bemærkning, at man upaatvivelig var nødsaget til at hugge Knuden over og ophæve al mulig Portofrihed paa denne Maade.

Udler: Jeg vil blot tage mig den Frihed at bemærke, at den ærede Ordfører dog neppe har saa ganske Ret, naar han siger, at der ingen Landpost eksisterer. Naar vi derved forstaae de regelmæssigt omkørende Bude, kjørende eller ridende, som befordre Breve og Pakker fra Sted til andet, saa ere de vistnok i alle Rigets Provindser meget hyppige og nødvendige. At dette ikke er ubekjendt for Regjeringen, og at de taales af Postvæsenet, vil jeg tillade mig at anføre et Exempel paa. For nogle Aar siden anholdt en Portbetjent i Ribe en saadan Landpost, og fandt der blandt Andet nogle og 90 Breve. Han indsendte dem til Soldinspecteuren, og denne, i Forbindelse med det derværende Postvæsen, sendte dem strax til Postvæsenet her. De bleve imidlertid oie-

bliffeligt sendte tilbage med Postbestyrelsens Erklæring, at, saalange der ingen Post afgik imellem Møgeltonder og Ribe, — thi det var imellem disse 2 Steder, denne Post gik — saa havde Postvæsenet ikke Noget imod, at en saadan Post fandt Sted, saa at Vedkommende ikke blot ikke blev straffet, men denne hele Traffik endogsaa blev autoriseret fra den Tid af, og dette viser altsaa, at der dog findes et Slags Landposter Sted.

Ungaard: Jeg vil blot endnu tillade mig at bemærke, at jeg med den høitærede Premierminister er aldeles enig i, at det kan være yderst besværligt at overkomme, navnlig for de større Amtscontoirer, forinden Postens Afgang at veie alle de Breve, som afsendes derfra, og at blive færdig saa betimelig med Expeditionerne, at de kunne komme i rette Tid paa Posthuset. Jeg har imidlertid ikke forstaaet Udvalgets Forslag saaledes, at absolut den 1ste April 1852 skulde denne Indretning indføres paa alle saadanne Contoirer, men kun, at det skulde tages under nærmere Overveielse, hvorledes Sagen kunde ordnes paa en saadan Maade, at den, saavidt det var muligt, kunde blive bragt i Samklang med den øvrige Lovgivning, som her foreligger, og da der er et Aar tilbage til den Tid, har jeg troet, at der var tilstrækkelig Tid til at tage Sagen under Overveielse, og har derfor ikke troet at burde gjøre noget Forslag til Forandring i det Forslag, som er kommet fra Udvalget.

Ordføreren: Jeg skulde kun ønske at gjøre en lille Bemærkning i Anledning af, at det er yttret, at den Forandring, der er foreslaaet med Hensyn til Befordring af Embedsmændenes Breve, vil medføre en betydelig Tilvæxt i deres Arbejde. Jeg troer virkelig, at det gaaer hermed, som hver Gang der er Tale om Forandringer, at man seer denne Ting ganske anderledes og langt farligere, end den i og for sig er. Lad os dog blive lidt staaende ved det Arbejde, som her kan fremkomme derved; at sætte Primærker, det være sig nu 1 eller 2 eller 3, eftersom Brevene veie, paa dem, om endogsaa Tallet skulde beløbe sig til indtil 200 om Ugen, forekommer mig dog virkelig at maatte være for Enhver, som har no-